Dosarul penal nr. 1-765/2025
1 -25138065-09-1-26092025

**S E N T I N Ţ Ă**
În numele Legii

**21 mai 2026** **mun. Bălţi**

**Judecătoria Bălți, sediul central**
**În componența:**
Președintelui ședinței de judecată, judecător Alexandru Roșca
Grefieri Roxana Capbătut

**Cu participarea:**
Procurorului Vitalie Belinschi
Avocatului Oxana Melnic

**În absența:**
Inculpatului Marian Lilian Mihail
Părții vătămate *****

a judecat în ședinţă publică, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui

**Marian Lilian** ***** născut la *****, IDNP *****, originar satul ***** domiciliat satul *****i, studii medii incomplete, divorțat, nesupus serviciului militar, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat prin Decizia Curții de Apel din 23.10.2019 în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d), CP, art. 85 alin.(1), art. 87 CP la 2 ani închisoare, cu amnedă 750 u.c. (antecedentul penal stins),

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 20.09.2025 -21.05.2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanţa,-

**a c o n s t a t a t :**

1. Inculpatul **Marian Lilian,** în perioada de timp cuprinsă între 29.03.2016 ora 19:00 și 31.03.2016 ora 16:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind

conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestor urmări, folosindu-se de situația că, nu este observat de nimeni, prin acces liber a pătruns în scara blocului nr. 46, amplasat pe str. ***** de unde pe ascuns a sustras o bicicletă pentru copii de culoare albastră, de model ”Fulger” la preț de 1200 lei, după ce cu cele sustrase s-a eschivat de la fața locului, cauzînd astfel părții vătămate cet. ***** o daună materială în sumă totală de 1200 lei.

Organul de urmărire penală a incadrat actiunile infracționale în temeiul art. 186 alin (1) CP - furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Prin ordonanța din 30.05.2016 a fost dispusă suspendată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2016040598 pînă la stabilirea locului aflării invinuitului Marian Lilian ( f.d. 59).

Potrivit ordonanței din 10.04.2017 a fost reluată urmărirea penală respectivă și stabilit termenul urmăririi penale pînă la 10.05.2017 (f.d. 67).

Prin ordonanța din 10.08.2017 invinuitul Marian L. a fost anunțat în căutare (f.d. 85).

Potrivit ordonanței din 10.08.2017 a fost dispusă suspendarea urmăririi penale pînă la stabilirea locului aflării ultimului (f.d. 86).

La data de 09.09.2025 a fost reluată urmărirea penale potrivit ordonanței (f.d. 109).

La data de 09.09.2025 Marian Lilian a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii din data de 29.03.2016 ora 19:00 și 31.03.2016 ora 16:00 în baza art. 186 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanță constată faptul că nu poate fi invocat intervenirea termenul de prescripție, potrivit art. 60 CP.

2. Inculpatul Marian Lilian, fiind legal citat, în ședințele de judecată nu s-a prezentat, prin intermediul avocatului nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa.
3. Potrivit prevederilor art. 321 alin. (5) CPP, instanţa, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului, cu darea în consemn la frontieră, şi să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanţă, iar la demersul procurorului, să dispună anunţarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunţarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.
4. Potrivit încheierii din 14.01.2026 instanța a aplicat în privința inculpatului Marian Lilian măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării pe un termen de 60 zile, cu anunțarea in căutare.
5. Potrivit informației din 22.01.2026 instanța a fost informată de către Inspectoratul de poliție Bălți că la data de 16.01.2026 în privința inculpatului a fost pornit dosar de căutare nr. 2026040008.
6. Fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit cet. Marian Lilian, și-a recunoscut vina pe deplin și a declarat că, într-o zi la sfirșitul lunii martie 2016, pe la orele serii, fiind în stare de ebrietate, s-a dus pe adresa str.*****, unde locuiește mama sa, *****într-un apartament de la etajul 3, al acestui bloc, unde după ce a ieșit de

la ea și se cobora jos, lîngă scări la primul etaj al blocului locativ dat, a văzut sprijinite două biciclete. O bicicletă era încuiată cu un lacăt, iar alta fără lacăt pentru copii, de culoare albastră de model „Fulger,, pe care el a sustras-o, încredințîndu-se că nu este observat de nimeni. De bicicletă dată el s-a folosit pînă la 11.04.2016, atunci el fiind pe str.Colesov, mun.Bălți, a fost stopat de către colaboratorii poliției și la întrebările lor, de unde-i bicicleta a răspuns că a sustras-o în circumstanțele sus indicate. De cele comise îi pare rău și se căiește sincer.

7. Fiind audiat în calitate de învinuit, Marian Lilian a declarat că, învinuirea înaintată îi este clară, vina o recunoaște, susține declarațiile depuse inițial în calitate de bănuit, se căiește sincer de cele comise.
8. În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.
9. Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil" a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa. Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate. O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei

acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

10. În acest sens, instanţa de judecată ţine să atenţioneze că, **Marian Lilian** la etapa urmăririi penale vina a recunoscut-o și a depus declarații. În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului în temeiul rigorilor art. 321 alin. (5) CPP şi alin. (6) CPP a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO. Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului **Marian Lilian** ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acesteia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.
11. În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991", unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art. 6.
12. În cazul Kattan vs România (21.01.2014) Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.
13. Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatei, în temeiul pct. 3) alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.
14. Inculpatul Marian Lilian nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu și-a exprimat opinia asupra învinuirii înaintate, vinovăția acestuia fiind demonstrată integral prin probele administrate, și anume:

**Declarațiile părții vătămate:**

- ***** care a declarat că, locuiește pe str.***** a*****. în luna iunie 2015 fiului său *****, i-a fost procurată o biciletă de la Piața de pe str.*****, pentru copii cu inscripția „Fulger,, de culoare albastră cu nuanțe de culoare albă, la preț de 1200 lei. în partea din spate era un retrovizor de culoare roșie care era deteriorat,

volanul biciletei era de culoare albă. Aproximativ la ora 19:00 pe data de 29.03.2016 bicicleta dată a fost lăsată în scara blocului unde locuiește ultima, lîngă o altă bicicletă care era fixată. Bicicleta în cauză care a fost sustrasă nu a fost fixată cu nimic de pirila scării. Biciletă a rămas fără supraveghere, ei locuind la etajul 4 al blocului locativ dat. Pe data de 31.03.2016, aproximativ la 16:00, ea a observat că bicicleta dată a dispărut. Din momentul cînd a lăsat biciletă dată la locul sus indicat ea a mai trecut pe lîngă ea însă nu a atras atenție dacă ea este, pînă la moment așa genuri de sustrageri de la ei din bloc nu au fost de aceea și era sigură că biciletă dată este. Cine ar fi putut sustrage biciletă ea nu cunoaște. Prin sustragerea dată i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1200 lei. Ulterior pe data de 13.04.2016 ea fiind citată de a se prezenta la OUP IP Bălți de fi audiată în calitate de parte vătămată, intrînd în biroul OUP Sîrbu Radu, a observat bicicleta care a fost sustrasă de la ei din bloc, care ea i-a procurat-o fiului său, care era în colțul stîng al biroului, a recunoscut-o după caracteristicile salespecifice și cele menționate mai sus. Careva pretenții materiale față de persoana care i-a sustras bicicleta nu are.

15. Mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum:

- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 31.03.2016 prin care a fost cercetată scara nr.l a blocului nr. 46, amplasat pe str. ***** cu anexarea tabelei foto.
- Proces-verbal de ridicare din 11.04.2016, prin care de la cet. Marian Lilian a fost ridicată o bicicletă pentru copii de culoare albastră, de model „Fulger”
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 12.04.2016, unde a fost examinată o bicicletă pentru copii de culoare albastră, de model „Fulger” , ridicată de la cet. Marian Lilian, cu anexarea tabelei foto.
- Ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 12.04.2016 -bicicletei pentru copii de culoare albastră, de model „Fulger”.

16. Probele relevate și cercetate supra sînt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevderile codului de procedură penală.
17. Instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „Prince HansAdam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17 ianuarie 2001” că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.
18. Conform art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.
19. În conformitate cu art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale

este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

20. Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.
21. În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.
22. Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.
23. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
24. În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
25. Astfel, instanţa de judecată apreciază că în speță a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele /enunțate la **pct. 11 și 12** din prezenta sentință, vinovăţia inculpatului **Marian Lilian** în comiterea infracțiunii incriminate, iar acţiunile acesteia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 186 alin.(1) Cod penal- furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.
26. Instanţa de judecată, analizând declaraţiile martorilor acuzării, coroborându-le cu probele scrise, consideră că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cît şi în instanţa de judecată, care coroborează cu probele scrise nominalizate mai sus, şi dovedesc cu certitudine că inculpatul Marian Lilian a comis infracţiunea incriminată.
27. În acest sens, prin fapta comisă, Marian Lilian a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care îl relațiile sociale cu privire la patrimoniu și dreptul de proprietate asupra bunurilor.
28. Sub aspectul **laturii obiective**, fapta comisă a constat în faptul că la data de în perioada de timp cuprinsă între 29.03.2016 ora 19:00 și 31.03.2016 ora 16:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestor urmări, folosindu-se de situația că, nu este observat de nimeni, prin acces liber a pătruns în scara blocului nr. 46, amplasat pe str. ***** de unde pe ascuns a sustras o bicicletă pentru copii de culoare albastră, de model ”Fulger” la preț de

1200 lei, după ce cu cele sustrase s-a eschivat de la fața locului, cauzînd astfel părții vătămate cet. ***** o daună materială în sumă totală de 1200 lei.

29. Acțiunile imputate se confirmă direct prin declarațiile părții vătămate ***** care indică nemijlocit asupra faptului că, locuiește pe str.***** a*****. În luna iunie 2015 fiului său *****, i-a fost procurată o bicilcetă pentru copii cu inscripția „Fulger de la Piața de pe str.*****, de culoare albastră cu nuanțe de culoare albă, la preț de 1200 lei. Date caracterizante a bunului sustras fiind, în partea din spate era un retrovizor de culoare roșie care era deteriorat, volanul biciletei era de culoare albă. Aproximativ la ora 19:00 pe data de 29.03.2016 bicicleta dată a fost lăsată în scara blocului unde locuiește ultima, lîngă o altă bicicletă care era fixată. Bicicleta în cauză care a fost sustrasă nu a fost fixată cu nimic de pirila scării. Biciletă a rămas fără supraveghere, ei locuind la etajul 4 al blocului locativ dat. Pe data de 31.03.2016, aproximativ la 16:00, ea a observat că bicicleta dată a dispărut. Din momentul cînd a lăsat biciletă dată la locul sus indicat ea a mai trecut pe lîngă ea însă nu a atras atenție dacă ea este, pînă la moment așa genuri de sustrageri de la ei din bloc nu au fost de aceea și era sigură că biciletă dată este. Cine ar fi putut sustrage biciletă ea nu cunoaște. Prin sustragerea dată i-a fost cauzat un

prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1200 lei. Ulterior pe data de 13.04.2016 ea fiind citată de a se prezenta la OUP IP Bălți de fi audiată în calitate de parte vătămată, intrînd în biroul OUP Sîrbu Radu, a observat bicicleta care a fost sustrasă de la ei din bloc, care ea i-a procurat-o fiului său, care era în colțul stîng al biroului, a recunoscut-o după caracteristicile sale specifice și cele menționate mai sus. Careva pretenții materiale față de persoana care i-a sustras bicicleta nu are.

30. **Latura subiectivă**, s-a caracterizat prin intenția directă a inculpatului Marian Lilian care este persoană fizică responsabilă, și la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.
31. În ședința de judecată apărătorul nu a prezentat careva probe, de natură să prezinte o situaţie de fapt, contrară celei reţinute, iar conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută nu este absolut, din moment ce prezumţiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept şi nu sunt interzise de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanţa scopului urmărit, dar şi respectarea dreptului la apărare (cauza Salabiaku v.Franţa, hotărârea din 7 octombrie 1988, paragraf 28; cauza Vastberga Taxi Aktebolag şi Vulic v.Suedia, paragraf 113, iulie 2002), la caz simpla negare a inculpatei în sensul că faptele nu corespund adevărului nu este suficientă, atâta timp cât nu aduce probe ori nu invoca împrejurări credibile pentru a răsturna probele prezente la materialele prezentei cauze.
32. În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 186 alin.(1) Cod penal- furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

33. La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.
34. În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a solicitat recunoaște pe **Marian Lilian** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod Penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu înlocuirea măsurii preventive anterior aplicate cu arest preventiv.
35. La rîndul său, avocatul inculpatului, Oxana Melnic a pledat pentru stabilirea unei pedepse non privative de libertate, muncă neremunerată în folosul comunității.
36. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul **Marian Lilian** a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) CP, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.
37. În conformitate cu art. 16 alin.(1), (2), (3), (4), (5) și (6) Cod Penal, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, infracţiunile prevăzute de prezentul cod sînt clasificate în următoarele categorii: uşoare, mai puţin grave, grave, deosebit de grave şi excepţional de grave.

Infracţiuni uşoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Infracţiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 12 ani inclusiv.

Infracţiuni deosebit de grave se consideră infracţiunile săvârșite cu intenţie pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depăşeşte 12 ani.

Infracţiuni excepţional de grave se consideră infracţiunile săvîrşite cu intenţie pentru care legea penală prevede detenţiune pe viaţă.

Potrivit art. 16 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art. 186 alin.(1) Cod Penal RM se califică ca infracțiune ușoară.

La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea

condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

38. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
39. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.
40. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
41. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

42. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

43. Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului **Marian Lilian**, conform art. 76 Cod penal, nu a fost stabilite.
44. Circumstanțe care agravează, pot fi recunoscute numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.
45. Conform art.77 Cod penal, circumstanțe ce agravaează răspunderea penală conform art.77 Cod penal au fost stabilite și anume săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.
46. Anterior condamant prin decizia Curții de Apel Bălți din 23.10.2019 în baza art. 186 alin.(2) lit.b),

d) CP, art. 85 alin.(1), art. 87 CP, la 2 ani închisoare, cu amendă 750 u.c. ( antecedentul penal fiind stins).

47. În virtutea circumstanțelor sus-menționate și luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, luînd în considerație categoriile pedepselor prevăzute de legea penală pentru infracțiunea comisă, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului, instanța de judecată consideră oportun și echitabil de a stabili ultimului o pedeapsa penală sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.
48. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui **Marian Lilian** urmează să fie stabilită sub formă de 1 (un) an închisoare.
49. Or, potrivit materialelor din dosar, se constată cert faptul că, inclupatul anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, ultimului fiindui stabilite pedeapsă cu închisoare, iar ultimul nu a mers pe calea corectării, astfel, dat fiind faptul că inculpatul nu este la prima abarete de la lege, aplicarea unei sancțiuni non-privative de libertate nu v-a fi o sancțiune echitabilă.
50. Prin urmare, concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal. În atare situaţie, instanţa este convinsă că pedeapsa potrivită lui **Marian Lilian** este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea celor din urmă.
51. În temeiul art. 72 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe, urmează a fi executată de către **Marian Lilian** în penitenciar

de tip deschis.

52. Termenul executării pedepsei cu închisoare a-l calcula din momentul reținerii, anunțînd-ul în căutare.
53. Conform art.385 al.(1) pct.15), 395 pct.5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează și chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului, în dispozitivul sentinței de condamnare urmând să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitive.
54. Instanța de judecată atestă faptul că, față de inculpat **Marian Lilian** a fost aplicată măsura preventivă sub forma obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, la moment este anunțat în căutare.
55. Totodată, dat fiind faptul că inculpatul Marian Lilian nu s-a prezentat la la examinarea cauzei penale, pe cale de concluzie, în lumina constatărilor CtEDO și a circumstanțelor de fapt, instanța consideră necesar de a aplica inculpatului **Marian Lilian** măsura preventivă arest preventiv, anunțînd-ul în căutare.
56. Conform art.385 alin.(1) pct.10)-11), 14 Cod de procedură penală, instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă, precum şi dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă. Cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.
57. Potrivit cererii depuse de către partea vătămată, se constată că prejudiciul cauzat a fost restituit integral.
58. Cheltuieli judiciare nu au fost invocate și constatate în cadrul judecării cauzei penale.
59. Potrivit art.397 alin.(3) Cod de Procedură Penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărîrea cu privire la corpurile delicte.
60. Asfel, reieșind din prevederile legale invocate supra, instanța de judecată conchide că, corpul delict – o bicicletă de model ”Fulger” de culoare albastră pentru copii, care a fost restituită părții vătămate ***** Simion prin ordonanța din 13.04.2016, a o lăsa în continuare în posesia și folosinta proprietarului Derevici T. ( f.d.27).
61. În baza art. art. 340, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

**c o n d a m n ă:**

Se recunoaște **Marian Lilian** vinovat în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei legi, i se aplică pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare.

În temeiul art. 72 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe, urmează a fi executată de către **Marian Lilian** în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare a-l calcula din momentul reținerii inculpatului.

Se aplică inculpatului **Marian Lilian** măsura preventivă arest preventiv pînă la intrarea sentinței în vigoare, anunțînd-ul în căutare.

Corpul delict: – o bicicletă de model ”Fulger” de culoare albastră pentru copii care a fost restituită părții vătămate prin ordonanța din 13.04.2016, a o lăsa în continuare în posesia și folosința proprietarului T.Derevici.

Sentinţa poate fi atacată în termen de 15 zile de la data pronunţării, cu apel, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

**Preşedintele şedinţei,**
**Judecătorul:** **Alexandru Roșca**

Copia corespunde originalului _____ Judecător Alexandru Roşca